

У будинку на вулиці
Метлянській, 112, живе пес.

Маленький пес.

Маленький пухенький пес.

Маленький пухенький пес,
який носить берет і досить
гарний светр.

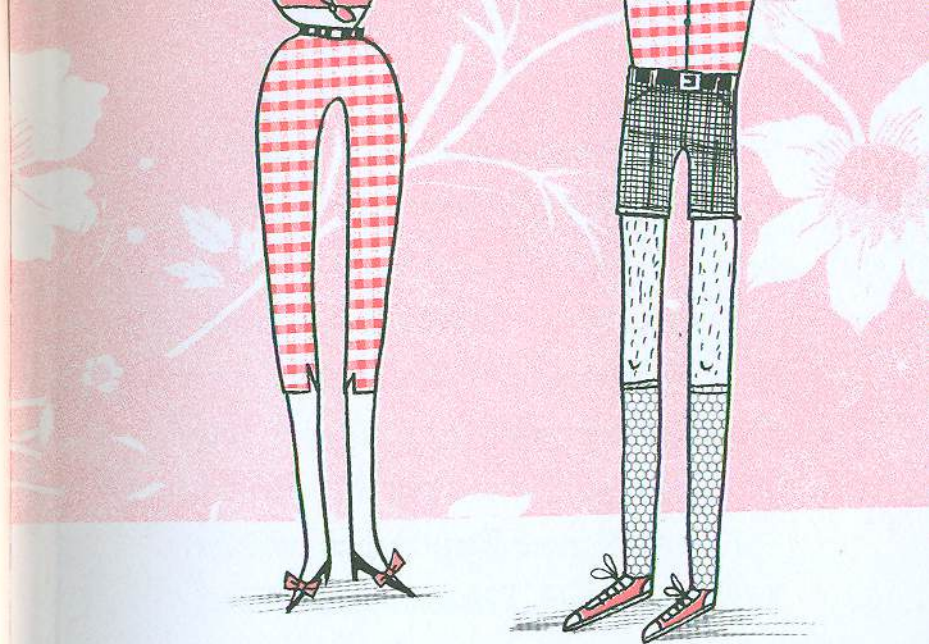

У Кльода є найкращий
друг — Пан Чоха. Він панчоха,
та й, по правді, доволі зачохана.

Пан Чоха

Кльод і Пан Чоха живуть
у цьому великому будинку
не самі. З ними живуть
ще Пан та Пані Черевички.

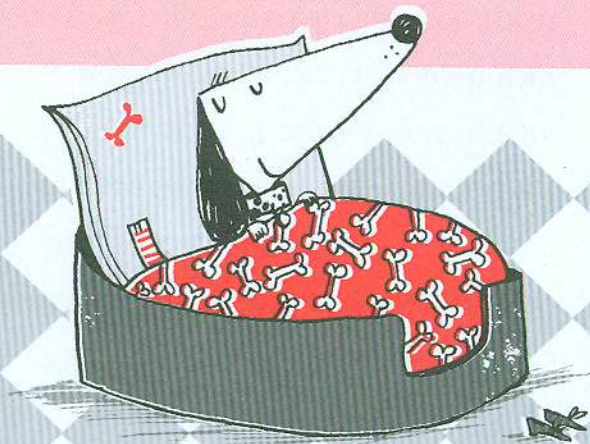

Зазвичай Пан та Пані Черевички
прокидаються раненько, вдягаються
якнайохайніше, взуваються
якнайлискучіше і поспішають
на роботу. Іноді ж, переважно
в сонячні суботи, Пан та Пані
Черевички обирають зручніший
одяг і готують їжу для пікніка.

— Може, помандруємо сьогодні? —
пропонує Пан Черевичок.

— Чудова ідея! — відповідає
Пані Черевичок. — Візьмемо
Кльода з собою?

— Ні, — шепоче Пан Черевичок. —
Хай спить собі. Він же так втом-
люється, бідолашний. Та й ми
скоро вернемось.

Пан та Пані Черевички
навшпиньки виходять з дому,
стрибають у машину і вирушають
на день за місто.

Але Кльод насправді зовсім
і не спить. Він усе підслуховує
своїми довгими вухами
і підглядає своїми
блискучими очима.

І як тільки входні двері
зачиняються, Кльод вистрибує
з ліжечка, надіває берет і починає
міркувати, якої пригоди йому
кортить сьогодні.

Одного ясного суботнього ранку, щойно Пан та Пані Черевички поїхали у свою денну мандрівку, Кльод накинув берет і став гадати, що би він поробив сьогодні. Він вважав, що заслужив на гарний відпочинок, адже вчора вельми замучився — прибирав у ліжечку.

Він збив подушку, витрусив покривало і навів лад у своєму таємному сховку.

Довелося попрощатися з кількома упаковками понадкушених печивок і соковитим кістяним багетом, який давно вже пережив свої найкращі дні.

